

У ЦЕНЮ ЛЯСНОГА БІЗНЕСУ

Фота Марыны БЕГНЮКОВІЧ

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.)
Калі выкарыстоўваеш граблі, то пакаранне заўсёды жорсткае. Апрача істотнага штрафу за варварскае збіранне грыбоў, браканьера чакае і сума ў 4 мільёны за пашкоджанне лясной падсцілкі. Гэта ледзь не тое ж самае, што пайсці ў Белаежскую пушчу і ссячы там якое дрэўца. Калі ніводнаму стварэнню не прыйдзе ў галаву апошняга ідэя, то ахвотны знішчыць мох сустракаюцца. Вера Філіповіч, адзін з галоўных супрацоўнікаў сектара па ахове лесу, у сваёй практычнай дзейнасці сутыкалася з выпадкамі, калі грузавікі нават успамінае не пакінулі ад лясной падсцілкі. За кожную 3 квадратных метры самаўпэўненым наведвальнікам давалося заплаліць касмічную суму грошай. Вось такая нешчаслівая казка.

«Ходзяць з гэтымі «шморгалкамі» і ўсё «шморгаюць» і «шморгаюць» чарніцы. Язык не павернецца ўжыць у дачыненні да іх слова «збіраюць». Вось і з суседняй Любчы штодзень прыязджаюць. Толькі рабочы дзень скончыцца — так адразу ж едуць да нас, у Наберажню.»

ЯГДНОЎА ДАЗОР

Безумоўна, колькасць грыбных бізнесменаў значна саступае ягдніц. Адна справа — блукаць у пошуках рыжых шапчак, зусім іншая — проста перамяшчацца па чарнічных купінах. Вось чаму ўлетку менавіта ягдніц бізнес квітнее наймаверна. Найбольш жывыя бізнесмены за тыдзень прыносяць дахаты як мінімум 2 мільёны. Адзін чарнічны сезон — мільёнаў 8. Справа ў тым, што збіраць рукамі ягдніцы да продаж вельмі цяжка. Мала ў каго хопіць вытрымкі гнуць спіну цэлы дзень. Збіраючы рукамі, чалавек губляе шмат часу, а вось схіраўшы...

Тым часам дзяржаўная лясная ахова не спіць. Толькі за чэрвень і ліпеня вартаўнікі лясных багачыў заробілі 1049 рэйдаў па ўсёй рэспубліцы. І, вядома ж, за 356 збіральнікаў ягд заматцавалі статус браканьераў. Абсалютнае першыноў у гэтым плане належыць Брэсцкай вобласці. На другім месцы размясцілася Гомельская. Паводле звестак Міністэрства лясной гаспадаркі, самай «небраканьерскай» можна з упэўненасцю лічыць Магілёўскую вобласць, дзе колькасць злоўленых склала ўсяго 2 чалавекі.
«Затрыманыя заўсёды гавораць, што збіраюць ягдніцы толькі

знішчае месца. Гольца сябілічкі не тое што без ягд... Без лістоў! Паўрываныя, яны трычаць карэннем уверх. І ўсё гэта паволі жоўкне, пакуль канчаткова не ператворыцца ў карычневую пляму пасрод зялёнага моху. Затое браканьеры на гэтай купіне трыццаць 150 заробілі. А вось масцовыя жыхары абураліся. Паміж сабой яны асуджаюць прыезджых браканьераў. Але гэта паміж сабой. Ніхто не хоча кідаць камяні ў знаёмых агароды. Пенсінерам шмат не трэба: хоць якую-небудзь ягдніцу назбіраць, каб варанне зімоў было. Можна, і замарозіць пару пакецікаў. Ва ўсіх у думках толькі адно: «Унукі прыедуць».

Меры пакарання ў кожным асобным выпадку ягднага браканьерства розныя. Вядома, ёсць прыблізныя штрафы ад 5 да 20 базавых вельчын. Ключавое слова — «прыблізнае». Сёлета можна канстатаваць і з'яўленне «льготных гаваняў» (ад 0 да 20 базавых). Чаму такая розніца? Адна справа, калі металічным шуфлікам збірае ягдніцы стары, хворы чалавек. Вываваць? Так, безумоўна. Але ён, няшчасны, сам згаджаецца, спалохана кажа: «Прабачце». Ведае, па чым фунт ліха... Што ж толькі скажаць? Іншая справа, калі гэта злосны паршушлыкі. Уводзіш яго імя ў базу звестак, а там інфармацыя, што ён, прайшоўшы лес уздоўж і ўперак, ужо другі раз злоўлены на браканьерстве. Супрацоўнікі дзяржаўнай лясной аховы тлумачаць яму сітуацыю, а паршушлыкі

чарніцы і лісічкі ў дзяржаўную краму. Таму з'яўляецца выдатная нагода на чужым карку, але ўсё ж такі хоць крыху да грашовага раіа наблізіцца. Павеце, такія ідуць і ў галолах сядзяць цвікамі. Па абаванні простых беларусаў у лапці майстроў хапае. Вось чаму дзяржаўная лясная ахова арганізуе рэйды судна месна з падатковай, санітарнай і ліпені здзейснілі 130 такіх рэйдаў.

на нас чэрца плот? Чаму калі нас караюць там, за мяккой, мы вельмі абураемся? Гэта ж два глыбікі! У Беларусі такое гучыць проста смешна. Абсурд. А ў далёкіх суседзях на кожным кроку — прыватная ўласнасць, дакранацца нельга.
Але? Хто яго гаспадар? Дзяржава. У беларускім жыцці выраз «дзяржаўная ўласнасць» мы разумеваем пачатковае слова — то можна забраць. Калі дзяржаўнае — то няма сэнсу даглядаць, шанаванне. Дзяржаўнае — гэта і тваё, і маё. Гэта наша агульнае і нічыёнае адначасова. А яшчэ ў кожнага ёсць сваё. І сваё мы даглядаем, шануем.
Вось такая сям'я, дакладнай — ужо адсутнасць. Застаецца спадзявацца: сям'янасць працэнта раней, чым на святое ніколі.
Маргарыта СІДАР.

сварыцца з імі. Не, паводле яго слоў, ён — сапраўдны анёл. Вядома ж, адразу на месцы складаваецца пратакол. І вось тут «анёлу» прыходзіцца расказваць: штрафы, калі пратакол накіроўваецца ў суд і віна браканьера даказваецца, вельмі высокія. Тут 20 базавых стануць самым мілым з усіх магчымых варыянтаў. Сёлета склалі 25 пратаколаў, з якіх 14 — у Віцебскай вобласці.

Менавіта яны даюць магчымасць пракантраляваць наяўнасць адпаведных дакументаў у скупшчыкаў, выявіць зладзеюў.

ШУКАЕМ САМЫХ РАЗУМНЫХ

Асобная справа датычыцца прыватных скупшчыкаў. Не ўсе, вядома, але многія з іх збіраюць у высюкуюць грыбы і ягдніцы на заніжаных цэнах. Ведаюць: бабуля не даецца да суседняй вёскі здаць

на нас чэрца плот? Чаму калі нас караюць там, за мяккой, мы вельмі абураемся? Гэта ж два глыбікі! У Беларусі такое гучыць проста смешна. Абсурд. А ў далёкіх суседзях на кожным кроку — прыватная ўласнасць, дакранацца нельга.
Але? Хто яго гаспадар? Дзяржава. У беларускім жыцці выраз «дзяржаўная ўласнасць» мы разумеваем пачатковае слова — то можна забраць. Калі дзяржаўнае — то няма сэнсу даглядаць, шанаванне. Дзяржаўнае — гэта і тваё, і маё. Гэта наша агульнае і нічыёнае адначасова. А яшчэ ў кожнага ёсць сваё. І сваё мы даглядаем, шануем.
Вось такая сям'я, дакладнай — ужо адсутнасць. Застаецца спадзявацца: сям'янасць працэнта раней, чым на святое ніколі.
Маргарыта СІДАР.

на нас чэрца плот? Чаму калі нас караюць там, за мяккой, мы вельмі абураемся? Гэта ж два глыбікі! У Беларусі такое гучыць проста смешна. Абсурд. А ў далёкіх суседзях на кожным кроку — прыватная ўласнасць, дакранацца нельга.
Але? Хто яго гаспадар? Дзяржава. У беларускім жыцці выраз «дзяржаўная ўласнасць» мы разумеваем пачатковае слова — то можна забраць. Калі дзяржаўнае — то няма сэнсу даглядаць, шанаванне. Дзяржаўнае — гэта і тваё, і маё. Гэта наша агульнае і нічыёнае адначасова. А яшчэ ў кожнага ёсць сваё. І сваё мы даглядаем, шануем.
Вось такая сям'я, дакладнай — ужо адсутнасць. Застаецца спадзявацца: сям'янасць працэнта раней, чым на святое ніколі.
Маргарыта СІДАР.

«НАСТАЎНІК ГОДА»: УМОВЫ АДБОРУ ЛЕПШЫХ ЗМЯНІЛІСЯ...

англійскай мовы дзятлаўскай гімназіі № 1 Ільса Зубрыліна. У першым этапе конкурсу па ўсёй краіне ўзялі ўдзел каля 10 тысяч педагогаў, а ў заключным этапе былі прадстаўлены настаўнікі беларускай і рускай мовы і літаратуры, фізікі, замежнай мовы, матэматыкі, біялогіі, гісторыі, хіміі, географіі і пачатковых класаў. І ніякіх праблем з тым, каб параўнаць педагогічны талент настаўніка фізікі і, скажам, беларускай мовы ў журні не ўзнікала.
Лепшага педагога дашкольнай установы ў Беларусі пакуль не вызначалі. Але ў тым жа 2011 годзе прайшоў першы рэспубліканскі конкурс сярэд дашкольных устаноў. Калі прымаўся разнішце аб яго правядзенні, разглядаюць розныя варыянты: праводзіць конкурс або сярэд выхавальнікаў, або сярэд дашкольных устаноў. Два гады таму вырашылі спыніцца на другім варыянце, паколькі палічылі, што асяроддзе, у якім знаходзіцца дзіця, трэба ацэньваць у цэлым, паколькі ўсё лепшае, што яго ажуржае, стваралася не адным педагогам, а ўсім калектывам. Цяпер жа «прафесійналы дыскрымінацыя» ліквідавана: сярэд педагогаў дашкольных устаноў таксама будуць вызначаць лепшага.
Надзея НІКАЛАЕВА.

англійскай мовы дзятлаўскай гімназіі № 1 Ільса Зубрыліна. У першым этапе конкурсу па ўсёй краіне ўзялі ўдзел каля 10 тысяч педагогаў, а ў заключным этапе былі прадстаўлены настаўнікі беларускай і рускай мовы і літаратуры, фізікі, замежнай мовы, матэматыкі, біялогіі, гісторыі, хіміі, географіі і пачатковых класаў. І ніякіх праблем з тым, каб параўнаць педагогічны талент настаўніка фізікі і, скажам, беларускай мовы ў журні не ўзнікала.
Лепшага педагога дашкольнай установы ў Беларусі пакуль не вызначалі. Але ў тым жа 2011 годзе прайшоў першы рэспубліканскі конкурс сярэд дашкольных устаноў. Калі прымаўся разнішце аб яго правядзенні, разглядаюць розныя варыянты: праводзіць конкурс або сярэд выхавальнікаў, або сярэд дашкольных устаноў. Два гады таму вырашылі спыніцца на другім варыянце, паколькі палічылі, што асяроддзе, у якім знаходзіцца дзіця, трэба ацэньваць у цэлым, паколькі ўсё лепшае, што яго ажуржае, стваралася не адным педагогам, а ўсім калектывам. Цяпер жа «прафесійналы дыскрымінацыя» ліквідавана: сярэд педагогаў дашкольных устаноў таксама будуць вызначаць лепшага.
Надзея НІКАЛАЕВА.

англійскай мовы дзятлаўскай гімназіі № 1 Ільса Зубрыліна. У першым этапе конкурсу па ўсёй краіне ўзялі ўдзел каля 10 тысяч педагогаў, а ў заключным этапе былі прадстаўлены настаўнікі беларускай і рускай мовы і літаратуры, фізікі, замежнай мовы, матэматыкі, біялогіі, гісторыі, хіміі, географіі і пачатковых класаў. І ніякіх праблем з тым, каб параўнаць педагогічны талент настаўніка фізікі і, скажам, беларускай мовы ў журні не ўзнікала.
Лепшага педагога дашкольнай установы ў Беларусі пакуль не вызначалі. Але ў тым жа 2011 годзе прайшоў першы рэспубліканскі конкурс сярэд дашкольных устаноў. Калі прымаўся разнішце аб яго правядзенні, разглядаюць розныя варыянты: праводзіць конкурс або сярэд выхавальнікаў, або сярэд дашкольных устаноў. Два гады таму вырашылі спыніцца на другім варыянце, паколькі палічылі, што асяроддзе, у якім знаходзіцца дзіця, трэба ацэньваць у цэлым, паколькі ўсё лепшае, што яго ажуржае, стваралася не адным педагогам, а ўсім калектывам. Цяпер жа «прафесійналы дыскрымінацыя» ліквідавана: сярэд педагогаў дашкольных устаноў таксама будуць вызначаць лепшага.
Надзея НІКАЛАЕВА.

англійскай мовы дзятлаўскай гімназіі № 1 Ільса Зубрыліна. У першым этапе конкурсу па ўсёй краіне ўзялі ўдзел каля 10 тысяч педагогаў, а ў заключным этапе былі прадстаўлены настаўнікі беларускай і рускай мовы і літаратуры, фізікі, замежнай мовы, матэматыкі, біялогіі, гісторыі, хіміі, географіі і пачатковых класаў. І ніякіх праблем з тым, каб параўнаць педагогічны талент настаўніка фізікі і, скажам, беларускай мовы ў журні не ўзнікала.
Лепшага педагога дашкольнай установы ў Беларусі пакуль не вызначалі. Але ў тым жа 2011 годзе прайшоў першы рэспубліканскі конкурс сярэд дашкольных устаноў. Калі прымаўся разнішце аб яго правядзенні, разглядаюць розныя варыянты: праводзіць конкурс або сярэд выхавальнікаў, або сярэд дашкольных устаноў. Два гады таму вырашылі спыніцца на другім варыянце, паколькі палічылі, што асяроддзе, у якім знаходзіцца дзіця, трэба ацэньваць у цэлым, паколькі ўсё лепшае, што яго ажуржае, стваралася не адным педагогам, а ўсім калектывам. Цяпер жа «прафесійналы дыскрымінацыя» ліквідавана: сярэд педагогаў дашкольных устаноў таксама будуць вызначаць лепшага.
Надзея НІКАЛАЕВА.

англійскай мовы дзятлаўскай гімназіі № 1 Ільса Зубрыліна. У першым этапе конкурсу па ўсёй краіне ўзялі ўдзел каля 10 тысяч педагогаў, а ў заключным этапе былі прадстаўлены настаўнікі беларускай і рускай мовы і літаратуры, фізікі, замежнай мовы, матэматыкі, біялогіі, гісторыі, хіміі, географіі і пачатковых класаў. І ніякіх праблем з тым, каб параўнаць педагогічны талент настаўніка фізікі і, скажам, беларускай мовы ў журні не ўзнікала.
Лепшага педагога дашкольнай установы ў Беларусі пакуль не вызначалі. Але ў тым жа 2011 годзе прайшоў першы рэспубліканскі конкурс сярэд дашкольных устаноў. Калі прымаўся разнішце аб яго правядзенні, разглядаюць розныя варыянты: праводзіць конкурс або сярэд выхавальнікаў, або сярэд дашкольных устаноў. Два гады таму вырашылі спыніцца на другім варыянце, паколькі палічылі, што асяроддзе, у якім знаходзіцца дзіця, трэба ацэньваць у цэлым, паколькі ўсё лепшае, што яго ажуржае, стваралася не адным педагогам, а ўсім калектывам. Цяпер жа «прафесійналы дыскрымінацыя» ліквідавана: сярэд педагогаў дашкольных устаноў таксама будуць вызначаць лепшага.
Надзея НІКАЛАЕВА.

англійскай мовы дзятлаўскай гімназіі № 1 Ільса Зубрыліна. У першым этапе конкурсу па ўсёй краіне ўзялі ўдзел каля 10 тысяч педагогаў, а ў заключным этапе былі прадстаўлены настаўнікі беларускай і рускай мовы і літаратуры, фізікі, замежнай мовы, матэматыкі, біялогіі, гісторыі, хіміі, географіі і пачатковых класаў. І ніякіх праблем з тым, каб параўнаць педагогічны талент настаўніка фізікі і, скажам, беларускай мовы ў журні не ўзнікала.
Лепшага педагога дашкольнай установы ў Беларусі пакуль не вызначалі. Але ў тым жа 2011 годзе прайшоў першы рэспубліканскі конкурс сярэд дашкольных устаноў. Калі прымаўся разнішце аб яго правядзенні, разглядаюць розныя варыянты: праводзіць конкурс або сярэд выхавальнікаў, або сярэд дашкольных устаноў. Два гады таму вырашылі спыніцца на другім варыянце, паколькі палічылі, што асяроддзе, у якім знаходзіцца дзіця, трэба ацэньваць у цэлым, паколькі ўсё лепшае, што яго ажуржае, стваралася не адным педагогам, а ўсім калектывам. Цяпер жа «прафесійналы дыскрымінацыя» ліквідавана: сярэд педагогаў дашкольных устаноў таксама будуць вызначаць лепшага.
Надзея НІКАЛАЕВА.

англійскай мовы дзятлаўскай гімназіі № 1 Ільса Зубрыліна. У першым этапе конкурсу па ўсёй краіне ўзялі ўдзел каля 10 тысяч педагогаў, а ў заключным этапе былі прадстаўлены настаўнікі беларускай і рускай мовы і літаратуры, фізікі, замежнай мовы, матэматыкі, біялогіі, гісторыі, хіміі, географіі і пачатковых класаў. І ніякіх праблем з тым, каб параўнаць педагогічны талент настаўніка фізікі і, скажам, беларускай мовы ў журні не ўзнікала.
Лепшага педагога дашкольнай установы ў Беларусі пакуль не вызначалі. Але ў тым жа 2011 годзе прайшоў першы рэспубліканскі конкурс сярэд дашкольных устаноў. Калі прымаўся разнішце аб яго правядзенні, разглядаюць розныя варыянты: праводзіць конкурс або сярэд выхавальнікаў, або сярэд дашкольных устаноў. Два гады таму вырашылі спыніцца на другім варыянце, паколькі палічылі, што асяроддзе, у якім знаходзіцца дзіця, трэба ацэньваць у цэлым, паколькі ўсё лепшае, што яго ажуржае, стваралася не адным педагогам, а ўсім калектывам. Цяпер жа «прафесійналы дыскрымінацыя» ліквідавана: сярэд педагогаў дашкольных устаноў таксама будуць вызначаць лепшага.
Надзея НІКАЛАЕВА.

англійскай мовы дзятлаўскай гімназіі № 1 Ільса Зубрыліна. У першым этапе конкурсу па ўсёй краіне ўзялі ўдзел каля 10 тысяч педагогаў, а ў заключным этапе былі прадстаўлены настаўнікі беларускай і рускай мовы і літаратуры, фізікі, замежнай мовы, матэматыкі, біялогіі, гісторыі, хіміі, географіі і пачатковых класаў. І ніякіх праблем з тым, каб параўнаць педагогічны талент настаўніка фізікі і, скажам, беларускай мовы ў журні не ўзнікала.
Лепшага педагога дашкольнай установы ў Беларусі пакуль не вызначалі. Але ў тым жа 2011 годзе прайшоў першы рэспубліканскі конкурс сярэд дашкольных устаноў. Калі прымаўся разнішце аб яго правядзенні, разглядаюць розныя варыянты: праводзіць конкурс або сярэд выхавальнікаў, або сярэд дашкольных устаноў. Два гады таму вырашылі спыніцца на другім варыянце, паколькі палічылі, што асяроддзе, у якім знаходзіцца дзіця, трэба ацэньваць у цэлым, паколькі ўсё лепшае, што яго ажуржае, стваралася не адным педагогам, а ўсім калектывам. Цяпер жа «прафесійналы дыскрымінацыя» ліквідавана: сярэд педагогаў дашкольных устаноў таксама будуць вызначаць лепшага.
Надзея НІКАЛАЕВА.

ІХ СПАСЦІГ ЛЁС ХАТЫНІ

Каля дваццаці вёсак Капыльскага раёна спасціг лёс Хатыні. Многія з іх не ўзваліліся. Спіс спаленых паселішчаў адкрываюць Вялікія Прусы. За два дні — 26 і 27 верасня 1942 года — гітлераўцы знішчылі ў агні 258 чалавек. На ўскрайку вёскі знаходзіцца брацкая магіла, дзе ў 1975 годзе ўстаноўлена стэла.

Асабліва трагічным для жыхароў Капыльшчыны быў люты 1943-га. У прыватнасці, другога лютага фашысты спалілі вёску Масявічы разам са 130 жыхарамі. Сярод іх 11 дзяцей да двух і 47 — да дваццаці гадоў. Выжыў толькі адзін чалавек, далейшы лёс якога невядома. Пасля вайны лёс так і не паўстаў за поплу. У 1998 годзе на гэтым месцы ўстаноўлена скульптурная кампазіцыя па праекце галоўнага архітэктара раёна Уладзіміра Чарняўскага. На будаўніцтва помніка збіралі грошы з усюга раёна, калгасаў, арганізацый, прадпрыемстваў.
— У фундамент помніка закладзена капсула са зваротам да нашчадкаў: «Мы — за блакітнае бясхмарнае неба для нашых дзяцей, мы — за далейшае прымірэнне двух народаў, беларускага і нямецкага, за ўмацаванне дружбы і супрацоўніцтва». З нагоды жалобнай даты ў Капыль прыязджала дэлегацыя з Германіі, у тым ліку і прадстаўнікі духавенства. Як толькі госці выйшлі з аўтобуса, адзін з пастыраў прамовіў: «Даруйце нам, мы прыхілілі з мірам», — распеваў навукомы супрацоўнікі Капыльскага краязнаўчага музея Андрэй Лятчэня.

...2-га і 3 лютага згарэлі разам з жыхарамі вёскі Прагрэс, Рулёва, Калодзезнае. 5 лютага спалены Жавалкі, у агні загінулі 512 чалавек: дзеці, жанчыны, старыя. На захадняй ускраіне вёскі знаходзіцца магіла ахвяр фашызму, на якой у 1967 годзе ўстаноўлены помнік.
Чаму менавіта на пачатку лютага пачалі лютавец фашысты? Прычын гэтаму, на думку Андрэя Лятчэня, некалькі. Па-першае, ворага раз'юшала перамога савецкіх войскаў пад Сталінградам. Акрамя таго, на Капыльшчыне быў моцны партызанскі рух. Адразаў пасля акупацыі раёна тут былі створаныя тры атрады народных моціўцаў, якія спачатку дзейнічалі асобна, а потым аб'ядналіся ў брыгаду імя К. Я. Варашылава. Удз 9 мая 1942 года партызаны далі сур'ёзны бой ворагам ва ўрочышчы Гілуха і знішчылі 700 гітлераўцаў. Дата сімвалічная, бо на той час ніхто не ведаў, што 9 мая наступіць перамога.

Трацяга снежня 1942-га адбываў Лаўскі бой — па назве вёскі Лавы. Тут размяшчаўся партызанскі шпіталь, які імкнуліся захапіць фашысты. Атрад імя Катюшка па камандаваннем ураджэнца Капыльшчыны, старшыні міліцыі Вікенція Драздовіча атрымаў загад затрымаць ворага на 2-3 гадзіны, пакуль эвакуіруюць раненых. Партызаны наладзілі засаду на могілках. Усё 18 чалавек загінулі, малодшаму, Валодзьку Качануоскаму, было 15, а самаму старэйшаму — 32 гады.
Бясспрэчна, за гэта гітлераўцы жорстка помсцілі мірнаму насельніцтву, імкнуліся зламаць волю да барацьбы: не было на Капыльшчыне сям'і, дзе б ні ваяваў у партызанах муж, бацька, сваяк, знаёмы. Нярэдка фашысты знішчалі ў пошым толькі сваякоў партызана. Для таго, каб даць «урок» іншым жыхарам.
23 лютага 1943 год карнікі загіблі 64 і ў чым не павінныя жыцці з вёскі Рым (цяпер Дусаеўшчына). Вось як згадвае той страшны дзень сведка жудасных падзей Маіна Фёдаруна Каспярыч: «Які сёння перад вачыма тое хорнае ранне. Мама, Стасевіч Марыя Пятроўна, падпаліла ў печы. Дзеці: пяць дачок, хто спаў лшча, а хто бегаў па хаце. Муж Марыі — Фёдар Сямёнавіч — ваяваў на фронце... На душы было неспакойна: дайшоў слых, што ў Аножкоўскім лесе партызаны забілі немца...
У другой палове дома працнлася сям'я Алены Акуліч. Муж яе партызаніў, а на руках у жанчыны было пяцёра дзяцей: Валодзь (1930), Валя (1935), Клара (1938), Лёва (1937), Нэля (1939) гадоў нараджэння. Алена качала шостае дзіця. Гадаваць малых вёі дапамагала старэнькая маці».
Прадчуваючы бяду, жанчыны з дзеткамі забраліся пад застрэху хаты і назіралі за дарогай, па якой рухаліся немцы на матацыклах, падводах з саломай. Убачылі, што каля аднапавярховага драўлянага васьмікватэрнага дома насупраць збіраліся высюкоўцы. Жанчыны чулі, які карнікі выклікалі па імёнах членаў партызанскіх сем'яў. Маці Алены Акуліч, баючыся, што падпаліць іх хату, сказала, што трэба ісці да людзей. Усе спусціліся і далучыліся да натоўпу якраз у той момант, калі выклікалі сям'ю Акуліч. Пасля таго, які пераклічка закончылася, карнікі загадалі разыходзіцца тым, каго не назвалі. Семі партызан яны зачынілі ў доме, праз вокны накідалі туды саломы і падпалілі...
...У 1970 годзе на брацкай магіле вёскі Дусаеўшчына ўстаноўлены абеліск, побач з ім у 1975-м — скульптура і стэла з імёнамі загінулых.
Таяцяна ЛАЗОУСКАЯ.
Капыльскі раён.

ЗВЯРТАЕМСЯ ДА ЎРОЛАГА

На пытанні наведвальнікаў сайта www.doktora.by і чытачоў газеты «Звязда» адказаў загадчык аддзялення ўралогіі №3 4-й гарадской клінічнай бальніцы г. Мінска, кандыдат медыцынскіх навук Дзмітрый МАЛАШЧЫЦКІ.

— У мужа на ўльтрагуку выявілі пухлін у левай нырцы. Пухлін выдалілі. Анкалогія не пацвердзілася. На пяты суткі ўзнялася тэмпература да 39 градусаў. Урачы гаварылі, што так трэба пасля складанай аперацыі. Спрабавалі па старым праходзе, дзе стаяў дрэнаж, вывесці трубку — не атрымаўся, вывелі ў іншым месцы. Нібыта стала лягчай. Аднак праз тры дні ноччу адкрылася кровацячэнне. Экстранная аперацыя. Выдалілі селязёнку. Пасля аперацыі прайшло 12 дзён. Тэмпература днём 36, а увечары 37,4. Цячэ ў дрэнаж вадаксы ў адным і тым жа аб'ёме. Урачы казалі, што гэта свічх утварыўся. Кропельнік, вабэзімі, свечкі «Генферон», і ўсё. Кажуць, першы выпадкі такі. Што рабіць? Прасілі, каб перавялі ў 4-ю бальніцу, але нам адмовілі. Муж ужо другі месяц знаходзіцца ў 1-й бальніцы. Урачы кажучы, што робіць усё неабходна. Што нам рабіць? Пражываем у Мінску, але прапісаны ў Заслаўі, а ў Мінску абслугоўваемся па дазволе...
— Па прадстаўленай інфармацыі я магу меркаваць, што размова ідзе аб рэзекцыі (выдаленне часткі) ныркі з-за пухліны. Аперацыя сама па сабе з'яўляецца досыць складанай, і селязёнаперэацыіны перыяд можа працякаць не заўсёды гладка і так, як хацелася б пацыенту. Таму падобныя праблемы могуць мець месца ў пасляаперацыйны перыяд, і ўсё павінна вырашацца індывідуальна. Каб даць вам больш дэталёвы адказ, патрэбна азнаёміцца з медыцынскай дакументацыяй. 4-я клініка не спецыялізуецца на лячэнні анкалагічных хворых.

— Мне 45 гадоў. Пасля ночы з жанчынай, якая на 4-м месяцы цяжарнасці, з'явіўся сьпіт на целе, потым у сперме з'явіўся кроў. Праз два тыдні колькасць крыві ў сперме павялічылася. Уролаг не выявіў змяненняў у надкрыжніках і прастацы. Жанчыне, з якой я меў зносіны, прапісалі амаксіклаў і ністацін. Пачаў прымаць ністацін, сьпіт прайшоў, але ў сперме стала больш крыві, балляе яечкі. Здаў аналізы, урач ніякіх адхіленняў не знайшоў.
— Сьпіт, які з'явіўся на целе, хутчэй за ўсё, з уралагічным захворваннем не звязаны. З гэтым пытаннем неабходна звярнуцца спачатку да тэрапеўта. А з'яўленне крыві ў сперме, як правіла, служыць прыкметай такога захворвання, які везікуліт — гэта запаленчы працэс у сям'явых пузырках яечкаў. Лечыцца захворванне прыкладна па той жа схеме, што і хранічны прастатыт. Схему вам павінен падабраць уролаг.
— Мне 28 гадоў. Пасля палавога акта з'явіўся чырвоны сьпіт, месцамі язвакчкі, якія лупцяцца. Сьверб, сьмыленне. Мазаў кліатрымазолам пару дзён і піў аднаразова флуکانазол 150 мг. Сьверб і язвакчкі зніклі, але дробны чырвоны сьпіт заставаўся. Пры чарговым палавым кантакце ўсё паўтараецца зноў. Агульны і біяхімічны аналізы крыві ў норме. 1,5 года таму былі падобныя сімптомы — тады была малочніца, піў флуکانазол, і ўсё праходзіла.

— Існуюць такія спосабы. Аднак тут трэба разбірацца індывідуальна. Можна быць, мае месца мікрэпаніт — прыроджаная ананалія, або гэта вынік нейкай траўмы. А можа быць, гэта асабіста незадаволенасць памерам, што наогул не патрабуе ніякіх дзеянняў. Кансультацыя неабходна з урачом-андралягам. Існуюць розныя хірургічныя метады, амаль да фалопратэзавання. У нашай краіне такія аперацыі з'яўняюцца, хоць гэта і не надта шырока распаўсюджана.

— Нейкі час таму падмерз у гарах. Быў цяжкі. Піў антыбіётыкі, цэфтрыяксон. Зараз дыскамфорт вярнуўся. Урач кажа, што солі ідуць... Рабіў ультрагуку — камяніў няма. Што рабіць цяпер?
— Вам неабходна здаць пасеў мачы на флору і адчувальнасць да антыбіотэрыяльных прэпаратаў. Гэта дапаможа выявіць, ці не застаўся які-небудзь мікроб пасля першага прыступу і якой адчувальнасцю ён валодае да канкрэтнага прэпарата. Можна быць, што такі прэпарат, які цэфтрыяксон, не аказаў належнага ўплыву на мікроб або курс яго прыёму быў надта короткім. Каарды яам нейкі антыбіётык завочна будзе некарактна.

— Для лячэння дабраякаснай гіперплазіі прастаты прызначылі прэпарат — омнік окас. Аднак пасля 2 таблетаў ужо назіраецца зніжэнне ціску, які і дагэтуль быў невысокі — 110/70. Што рабіць?
— Прэпарат, які вам прызначылі, павінен змяншыць частату мочаспускання, выдзіліць адчувальнае іпаўножна мач